

"Trolukas Ukas eina į mokyklą"

Kitą kartą Trolų miške gyveno trolukas Ukas. Jis mėgo žaisti kuke su draugais trolukais. Tačiau dar labiau jis mėgo klausinėti. Uko geriausias bičiulis buvo Nauris. Ukas jį klausinėdavo įvairiausių dalykų. Tačiau kartą uždavė labai netikėtą ir neįprastą klausimą:

- Kas yra mokykla?

- Mokykla - įdomi vieta. Joje mokymėms įdomiosios trolų kalbos, - atskai Nauris.

Ukas apsidžiaugė, kad eis į mokyklą. Tai ir jo pirmoji diena mokykloje. Jis nieko nepažinojo, išskyrus Naurį. Tačiau Ukas nemusinė ir greitai susirado naujų draugų.

Pirmoji pamoka buvo trolų kalba, tačiau Ukas norėjo skaityti. Įmokti skaityti trolų kalba - labai sunkus darbas. Tad Ukas nusprendė paprašyti burtininko pagalbos. Susiradęs miško tankyje gyvenantį burtininką, Ukas jam tarė:

- Burtininke, burtininke! Trolų kalba labai sunki. Galūk, prašau, kad aš mokėčiau skaityti.

- Gerai, - tarė burtininkas. - Galvosiu, kad per dieną išmoktum jo raidę. Tačiau už tai kas dieną atidėsi man po dešimt akmenų mano naujajam namui.

- Puiku !!! - nusėmė Ukas. - Dešimt akmenų - vieni juokai.

Tačiau Ukas nežinojo, kad trolų kalboje yra net penki šimtai penkiasdešimt penkis raides. Ir darbuotis jam teks labai ilgai. Pirmą dieną Ukui akmenis tamtyti sekėsi gerai. Antrą - jau kiek sunkiau. Trečią - dar sunkiau, o ketvirtą dieną Ukas buvo visai be jėgų. O juk tai tik pradžia! - Gal geriau eisiu į mokyklą ir pats išmoksiu skaityti, - pagalvojo Ukas.

Praėjo visiškai nedaug laiko ir Ukas savo įgomis ^{imė} ~~buvo~~ skaityti.

- Kaip nuostabu! Reikia lenkti nugaros smetinam, - tarė Ukas pats sau. -

„Juk kas skaito, rašo - duonos nepraso.“

Pasaką sukūrė: Gediminas Vapšys.